

O Zgromadzeniu Sióstr od Aniołów:

Zgromadzenie Sióstr od Aniołów powstało w 1889 r. w Wilnie z inicjatywy późniejszego arcybiskupa mohylewskiego Wincentego Kluczyńskiego we współpracy z Bronisławą Stankowicz. Jest zgromadzeniem zakonnym bezhabitowym, a głównym jego celem od samego początku jest pomoc kapłanom w pracy duszpasterskiej, szczególnie na terenach, gdzie ewangelizacja jest utrudniona ze względu na sytuację polityczną czy społeczną. Na wzór Aniołów towarzyszą ludziom pracując w szkołach, szpitalach, hospicjach, świetlicach ...)

Początkowo siostry pracowały tylko na Wileńszczyźnie. Po II wojnie światowej większość sióstr w ramach repatriacji przybyła na tereny PRL. Na terenie Związku Radzieckiego pozostało wówczas 35 sióstr. W latach 1950-1956 dwadzieścia z nich przebywało w więzieniu i łagrach za ukrywanie jezuity A. Ząbka, m.in. s. Wanda Boniszewska.

Od 1984 posługują w Afryce (Rwanda, Kamerun i Kongo). Obecnie zgromadzenie posiada domy w Polsce, Litwie, Białorusi, Ukrainie, Rosji, Czechach.

Kilka słów o misji w Ntamugendze w Demokratycznej Republice Konga.

Ntamugenga to wioska leżąca u podnóża wulkanów, na pograniczu Rwandy i Ugandy, w sąsiedztwie Parku Narodowego Virunga, ok 60 km na północ od stolicy prowincji Gomy. Należy do prowincji Północnego Kivu słynącego z bogatych złóż mineralnych. Niestety obecność minerałów, zwłaszcza koltanu powoduje wiele konfliktów zbrojnych między grupami starającymi się o wpływy z wydobycia. Paradoksalnie Demokratyczna Republika Konga to kraj liczony jako jeden z najuboższych na świecie. W naszym regionie 90% ludności żyje z uprawy pól. Niestety wiele terenów uprawnych jest niedostępnych z powodu obecności grup zbrojnych jak też lokalnych bandytów. Powoduje to znaczne zubożenie ludności. Jednocześnie ostatnie susze w porze wzrostu i ulewy w porze zbiorów zniszczyły wiele upraw i plonów. Efektem jest wiele przypadków choroby głodowej wśród dzieci, a nawet dorosłych. Wielu uczniów opuściło naukę z powodu braku środków finansowych. Od kilku miesięcy, w związku ze wzmożoną aktywnością rebelii wielu mieszkańców przeprowadza się w kierunku terenów bardziej zaludnionych, u podnóża wulkanów wiele jest opuszczonych wiosek. Duża gęstość zaludnienia i ogólny brak higieny sprzyja rozwojowi chorób (zwiększenie przypadków gruźlicy, bardzo częste parazytozy i infekcje dróg oddechowych u dzieci).

Nasz ośrodek zdrowia obejmuje opieką medyczną i prewencyjną region zamieszkały przez 14.000 mieszkańców. Przyjmujemy też ciężkie przypadki z 4 sąsiednich ośrodków zdrowia (100.000 mieszkańców). Nasi pacjenci przyjeżdżają też z daleka, nawet 60 km, doceniając fachową opiekę lekarską, obecność USG i EKG oraz laboratorium, gdzie wykonujemy ok. 60 rodzajów różnych badań i testów.

Aktualnie na miejscu pracuje: 6 lekarzy, 20 pielęgniarzy, 4 laborantów i 15 pozostałych członków personelu. Szpital dysponuje 84 łózkami. Miesięcznie przyjmujemy ok. 1200 pacjentów ambulatoryjnych, a 400 hospitalizujemy, wykonujemy ok. 60 interwencji chirurgicznych (w tym cesarskie cięcia), 90 interwencji chirurgicznych mniejszych, odbieramy 40-60 porodów i wykonujemy 90 transfuzji. W Ośrodku Dożywiania stale mamy pod opieką 180-200 dzieci w różnej fazie niedożywienia. Nasz ośrodek dożywiania jest jedynym funkcjonującym w regionie liczącym kilkaset tysięcy mieszkańców.

O naszym zgromadzeniu można też przeczytać na stronie internetowej:

<https://www.siostryodaniolow.pl/>

<https://misje.siostryodaniolow.pl/>

Ja osobiście od 2004 roku pracuję w Afryce; w Rwandzie i aktualnie w DR Konga jako odpowiedzialna za szpital.

s. Agnieszka Gugąła CSA